

[Ministeren for skatter og afgifter]

100.000–120.000 kr. Virkningerne af disse ting er jo belyst i besvarelsen af spørgsmål 121 til lovudkastet.

Jeg skal ikke fordybe mig i hr. Wilhjelm nu gentagne historieforfalskning med hensyn til, hvad der ifølge visse rygter, som hr. Wilhjelm vistnok har læst i avisen, kunne være foregået i februar 1980. Jeg synes faktisk, det er for billigt, jeg synes, det er for dårligt, og jeg synes, hr. Wilhjelm skulle afholde sig fra endnu en gang fra denne talerstol at udslynge nogle fuldstændig udokumenterede påstande om, hvad jeg mente på det tidspunkt. Men hvis han kan dokumentere noget, skal han da være velkommen.

Så skal jeg kun gøre den bemærkning til hr. Flygaard, at der er jo alligevel forskel på, om man skal have en nedsættelse i sin trækprocent, fordi man passerer en bestemt aldersgrænse – altså det, vi afskaffer nu ved at integrere det hidtidige særlige folkepensionsbidrag i den almindelige beskatning – og så det at operere med særlige personfradrag for en gruppe af befolkningen, der i forvejen modtager ydelser fra de offentlige kasser, uanset hvilken alder man har, men som defineres som sociale pensionister, og om hvem vi kan sige, at det, vi skal tage stilling til som politikere, er den samlede disponible indkomst, vi ønsker minimalt at sikre dem. Det kan vi selvfølgelig gøre dels gennem fastsættelsen af de kontante udbetalinger, dels gennem den måde, vi bruger personfradraget på. Det er der jo en meget gammel tradition for i dansk skattelovgivning at man har gjort for pensionisternes vedkommende, og det er sådan set bare den tradition – som er væsentlig ældre end de 2 pct., som vi nu afskaffer igen – vi viderefører med det forslag, der ligger her.

Jeg skal afslutningsvis blot bebude, at til andenbehandlingen af lovforslaget vil jeg fremkomme med et lille ændringsforslag, der ikke har relation til de ting, der har været nævnt fra denne talerstol i dag, men er en ajourføring af de særlige sømandsfradrag, herunder også det særlige udenrigsfradrag, som delvis imødekommelse af nogle ønsker, som efter forslagens fremsættelse i folketinget har været fremført af de sofaændes organisationer. Men det vil der selvfølgelig blive lejlighed til at diskutere.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når formueskattebundgrænsen er blevet forhøjet hvert fjerde år, har det været under særlig hensyntagen til en ganske bestemt, stærkt skatteplaget befolkningsgruppe, nemlig dem, der har et parcelhus og derudover måske et sommerhus og nogle obligationer eller lidt stående i banken el.lign. Det er den gruppe, man har taget hensyn til, og den gruppe bliver ramt præcis lige så hårdt ved 17. alm. vurdering, som den blev ramt ved de andre vurderinger, ikke fordi der sker helt den samme stigning i aktiverne, men fordi stigningen i aktiverne skal lægges sammen med det fald, der sker i passiverne ved den vurdering, der sker af gælden.

Når skatteministeren kommer og siger: ja men formueskatteprovenuet vil alt i alt set fra statens side ikke stige særlig meget, har det ikke noget at gøre med denne den bærende gruppe for den danske samfundsøkonomi, som befolker kvartererne rundt omkring storbyerne, parcelhuskvartererne. Nej, så har det noget at gøre med, at regeringen ved sin almindelige økonomiske politik har kørt dette lands økonomi i sæk, og derfor er der masser af mennesker, der som selvstændige erhvervsdrivende, ejere af familieeaktieselskaber el.lign. ville have betalt en højere formueskat, men nu, fordi regeringen ved sin almindelige økonomiske politik har falleret dem, kommer de ikke til at betale den samme formueskat.

Og så er der den gruppe, der kan drage fordel af de forskellige selektive foranstaltninger, ministeren fik gennemført i foråret, såsom fradrag for visse erhvervsaktiver, og det, der blev gennemført sidste sommer med ændrede principper for vurdering af ikke-børsnoterede aktier. Derfor kan det ikke nytte noget, at ministeren trækker de lempelser frem, som tvungent eller ikke tvungent er kommet de grupper til gode, og siger, at de, som vi normalt har taget hensyn til efter almindelige vurderinger, skal knageme nu have et ekstra gok oven i hovedet ved, at de kommer ind i kredsen af de formueskattepligtige eller får deres formueskat forøget væsentligt mere, end hvad god, gammel tradition her i huset ubrudt til og med 1977 har tilsagt. Derfor var ministerens betragtninger absolut ikke sagligt holdbare.